

Agyonlőtte magát a Tiszántuli Mezőgazdasági Kamara igazgatója

Debreczen, augusztus 23. Dr. Rácz Lajos gazdasági főtanácsos, a Tiszántuli Mezőgazdasági Kamara igazgatója, ma délután 4 órakor a kamara székházában levő hivatali szobájában revolverrel szívenlőtte magát és mire a kamara tisztseleí berohantak, már holtan dőlt végig karosszékeben. Az öngyilkosság nagy feltűnést keltett.

Dr. Rácz idegeit a fárasztó munka felőrölte és az utóbbi napokban többször voltak idegrohamai. Dr. Rácz Lajos bucsuleveleket hagyott hátra katonatiszt fiának, elvált feleségének és jelenlegi feleségének, akivel mindössze hat hete élt együtt. Az öngyilkosságot valószínűleg családi okok miatt követte el.

A pápai legátus vasárnap utazik vissza Rómába

Budapest, augusztus 23. A Szent Imre-hét ünnepei befejeződnek. Az ünnepek mai programján csak a nemzetközi szexuáletikai kongresszus szerepelt. A katolikus orvosok nemzetközi szexuáletikai kongresszusát délelőtt nyitották meg az Akadémia üléstermében. A kongresszusra Esztergomból Budapestre érkezett dr. Serédi Jusztinián hercegprímás. Elsőnek dr. Nékám Lajos egyetemi tanár szólalt fel, francia nyelven üdvözölte a kongresszus vendégeit, majd németnyelvű beszéddel megnyitotta a kongresszust. Alfréd Béla és dr. Haász István tábori püspökök felszólalásai után megkezdődtek a szakelőadások.

Esztergomban ma Szobiesky lengyel hősnek emléktábláját leplezték le előkelő közönség jelenlétében. Budapestről a Mária-kongregációk nemzetközi kongresszusának résztvevői külön hajóval indultak el Esztergomba.

Sincero Alajos pápai legátus vasárnap délután utazik el a trieszti gyorsvonattal a Délvasútról, ahol a kormány, a főváros és a katolikus társadalmi egyesületek szónokai bucsuznak el a bihorostól.

"BIBER" SZIGETEL
PORSZÁRAZ LAKÁSOKAT ÉS HELYSÉGEKET TEREMT!
Fehér, szagtalan minőségben is gyártjuk, ez: "BIBER"-F.
Kapható: Landesberg Mór cementárnyár és Haraszthy Géza festékkereskedésében, Szeged.

Megtalálták a 10 éves Forrai Miklós holttestét

(A Délmagyarország munkatársától) A Délmagyarország megírta, hogy augusztus 20-án az Alsóútszoparton gazdátlan ruhát találtak. A rendőrség megállapította, hogy a ruha gazdája Forrai Miklós 10 esztendő Klebelsberg-telepen lakó gyermek, aki Szent István napján délután távozott el Szegedről és valószínűleg fürdés közben a Tiszába fulladt.

Szombaton reggel a Klebelsberg-telep melletti szivattyútelep egyik munkása egy vízen uszó holttestet vett észre. A munkás partra húzta a holttestet. Kihívták Forrai Károly vasúti irodatisztet, aki a holttestben felismerte eltűnt gyermekét.

A kis Forrai Miklós holttestét a bonctani intézetbe szállították.

Véres féllékenységi dráma kalapáccsal

(A Délmagyarország munkatársától) Tegnap délután Varga Péter 37 éves félkaru hadirokkant földmives Gerendás község határában az egyik dűlőn lesbe állt és egy előre elkészített, hosszú nyélre erősített kalapáccsal a leshelye mellett gyanútlanul elhaladó Hatvani Erzsébetet és annak társaságában levő fiatallembert, Tóth Istvánt, hátulról fejbe ütötte. Tóth István sérülése könnyebb, Hatvani Erzsébet oly súlyosan sérült meg, hogy eszméletlen állapotban szállították kórházba. Varga azért követte el tettét, mert ő szeretne volna Hatvani Erzsébetet feleségül venni, az azonban inkább Tóth Istvánhoz vonzódott és az esküvőt vasárnapra ki is tűzték. Varga tettének elkövetése után megszökött, a csendőrség nyomozást indított kézrekerítésére.

HORTOBÁGYI JUHTURÓ

Tejszövelkezeti Központ Bpest, 4. postafiók 20

A Ferencváros győzött Belgrádban

Belgrád, augusztus 23. Ferencváros—Beograd SK 3:0 (3:0). A mérkőzés mintegy négyezer főnyi közönség előtt folyt le délután 5 órakor a jugoszláv bírótstület elnökének, Ruzicsnak vezetésével. A pályaválasztás a jugoszlávoknak kedvezett és a Ferencváros a nappal szemben állott fel. Jól lehet 40 fokos hőség volt, a Ferencváros azonnal támadásba ment át s a 12-ik percben Toldi adásából Kohut lőtte az első gólt, majd a 18-ik percben Kohut beadását Takács II. lőtte hálóba. A 22-ik percben Turay átadásából Toldi lőtte a mérkőzés legszebb és utolsó gólját.

Ezután az iram a nagy hőség miatt engedett és a félidő hátralévő része iskolajátékkal telt el. A második félidőben a jugoszlávok támadásba mennek át, de támadásaikat a Ferencváros védelme parirozza. A Ferencváros is több támadást vezet, de újabb gólt nem ér el. A Ferencváros csapatából Berkessy, Toldi és Turay voltak jók, míg a jugoszláv csapatban a védelem volt elsőrendű.

Dr. Szabó László: Szeged halála és feltámadása

Három kötetes dísz kiállítású monográfia az árvíz örvénedék évfordulója alkalmából

Kapható részletfizetésre is a Délmagyarország kiadóhivatalában

Oszkár a Csillagból

Írta: Móra Ferenc.

Alcimnek odairhatnám, hogy nyilvános tanuvallomás. Nem kényszerít rá senki, nem is kéri senki, csak belső ösztönzést érzek, hogy megtegyem. Ugyis mondhatnám, hogy ami felelősség engem terhel, az elől nem szabad hallgatással kitérni.

Az újszegedi asszonygyilkosról van szó, akiről minden lap megírta, hogy nagyon előkelő protekcióval került a közkereti irodának gondom, havi hatvan pengős stallumába. Nem tagadom, hogy a kollégáim diszkreciója nagyon jól esett. Ha kellemetlenkedni akartak volna, kiirhaták volna a nevemet is, igaz, hogy akkor az előkelőség misztikumát el kellett volna ejteni. Mert bizony Oszkár nem protezsálta semmi nagy ur. Hiszen nem mondom, ilyesmi is elég gyakran megeseft már s most is megesehetett volna. De a végzet úgy akarta, hogy ennek az Oszkárnak csak olyan kis ur nyujtsa oda a kezét, mint én.

— Föl akarsz kelni, elbotlott embertársam? Nézd, én megsegítelek annak az Istennek a nevében, aki mindkettőnköt teremtett. A Jézus szavával bátoritalak, szegény inaszkadt: kelj föl és járj!

A Véletlen, akit nagy betűvel kell írni, mert a legnagyobb hatalom az emberek felett s akinek nem tudunk igazi nevet adni, mert se a lényegét, se a törvényeit nem ismerjük, pedig bizonyosan vannak, — az Ananké engem választott eszközü, hogy a börtönből szabadult tolvaj gyilkosul térjen vissza a cellába.

A tavaszon mult esztendeje, hogy olyan helyről kaptam levelet, amellyel sohase álltam semmiféle összeköttetésbe: a Csillagbörtönből. Nem romantikusan kicsimpészett levél volt, a magyar kirá-

lyi posta hozta, a börtönhatóság jóváhagyó cenzurájával. Aláírva: Kőszegi Oszkár, ennyedik, meg ennyedik számú rab, aki nemsokára szabadul. Fiatal újságíró volt, erdélyi származás, rossz emberek bűnbe vitték, a máséhoz nyúlt, besároztta magát. De a vezeklés tisztára mosta. Megigazult ember előtt nyílik meg a börtönajtó, — de aztán hova, merre? Lesz-e jótét lélek, aki megnyitja az új élet első ösvényét a gyalázat bélyegével kitaszítottak?

Mint minden író hírében álló ember, én is nagyon sok levelet kapok s azok közt vannak szépek is. Olyan emlékezetesen szépét keveset kaptam, mint a fiatal rabé volt. Az Oscar Wilde De profundis-át juttatta eszembe. (Arról nem is beszéllek, hogy a csillagbörtönbéli Oszkárnak a kézírása sokkal szebb volt, mint az angol Oszkáré, meg az enyim egyttvéve. Azt hiszem, grafológus barátaim ragyogó karaktert és káprázatos karriert olvastak volna ki belőle.)

En csak azt láttam, hogy egy elkormosodott szárnyu embergalamb veri az ablakomat, aki szeretne megint fehér lenni. Illetve már az is, úgy érzi, hanem szeretné, hogy az emberek is annak lássák. Azért szeretne fehérben járni.

De hát én nem vagyok olyan nagymáju lud, amilyenek az éhes emberek gondolnak. S a fiatal rab nem is volt éppen igénytelen a kérésében: hogy juttassam be valamelyik újsághoz munkatársnak. Van rá jogcime, mert ő költő. Bizonyoságul verseket is mellékel.

Hát a versek nem nagyon lelkesítettek fel. Nem mondom, sokkal rosszabbakat is kinyomattak mostanában, de hát ez nem elég. A vers vagy nagyon szép legyen, vagy semmilyen se. Ezek közhelyek voltak, értelmes laposságok. Arra semmikép se való, hogy egzisztenciát lehessen rájuk építeni. Újságíróit különösen nem.

Megírtam a költőnek, hogy idekint sokkal rosszabb világ van, mint odabent s vessen vele számot, hogy nehéz lesz az elhelyezkedés. Újságíróságra pedig álmában se gondoljon. Attól a kis

szépséghibától még sokra viheti a mai világban, némelyik pályán még előnyére is válik, hogy már ilyen gyakorlata van, de az újságírást nem való rovoft multtal kezdeni. Nem csak nem illik, de nem is szabad. Nemcsak azért, mert annak a fehér palástján leglátszatosabb a folt. Hanem azért is, mert mi lesz abból, ha a konkurrens újság veszi észre?

Ezzel én, akármennyire sajnáltam, napirendre tértem a költő felett. Pár hét múlva még a verseit is visszakapta. Ő küldött értük börtönőrt, aki a börtönlelkész urra is hivatkozott. Szabadul a szegény fiatal rab s versei szárnyán akar kirepülni az életbe. Üzentem neki, hogy sok szerencsét kívánok s azzal elfelejtettem a Csillagbörtön Oszkárját.

De ő nem felejtett el engem. Körülbelül egy esztendő múlva, az idei májusban, vagy júniusban jelentik a kulturpalota szolgál, hogy már háromszor is keresett egy uriembert. Negyedszerre be is jutott hozzám. Vállas, magas, igen jóképű uri ember, úgy a harmincas évek körül.

— Kőszegi Oszkár vagyok.

Egy kicsit meghökkenve nyujtottam kezét az ur embernek, akinek mingyárt ráemlékeztem a nevére. Székbe tessékelttem és megkérdeztem, honnan jön.

— Pestről.

— Minek jött vissza?

— Itt mégis legtöbben ismernek.

Elmosolyodtam. No ez igaz. A börtönigazgató ur, meg a börtönlelkész ur. De aztán kiderült, hogy mások is ismerik. Mondott néhány tiszteltreméltó nevet, olyan főökből, amelyekbe én nem vagyok járatos. Azt is hozzátette, hogy azokat már mind megvágta s többet nem mehet hozzájuk. Pedig négy nap óta nem evett s a Stefánia padjain hál.

— Nem látszik magán, fiam, — mondtam meg neki őszintén. — Sokkal jobb színben és erőben van, mint én. Azt mondta, éppen ez a tragédiája. Nem hiszi el neki senki, mennyit nyomorog.

Nagyon fesztelenül beszélt és mozgott és mégis